DOMSTOLENS DOM
15. juni 1993 *

I sag C-213/91,

Abertal SAT Limitada, Reus, Tarragona (Spanien), og 18 andre spanske sammenslutninger af producenter af nødder og johannesbrød med hjemsted i Spanien, ved Fernando Pombo García, Ricardo García Vicente og Iñigo Igartua Arregui, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Claude Wassenich, 6, rue Dicks,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter Francisco José Santaolalla og Eugenio de March, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Annecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1304/91 af 17. maj 1991 om anden ændring af forordning (EØF) nr. 2159/89 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød, der er fastsat i afsnit IIA i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 (EFT L 123, s. 27),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C.N. Kakouris, G.C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J.L. Murray samt dommerne G.F. Mancini, R. Joliet, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse og P.J.G. Kapteyn,

* Processprog: spansk.

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 10. marts 1993,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. april 1993,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 10. august 1991 har Abertal SAT Limitada og 18 andre spanske sammenslutninger af producenter af nødder og johannesbrød (herefter benævnt »sagsøgerne«) i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1304/91 af 17. maj 1991 om anden ændring af forordning (EØF) nr. 2159/89 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød, der er fastsat i afsnit IIA i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 (EFT L 123, s. 27).

2 Ved kendelse af 18. oktober 1991 har Domstolens præsident afvist sagsøgernes begæring om udsættelse af gennemførelsen af ovennævnte artikel 1 i forordning nr. 1304/91, indtil Domstolen har truffet afgørelse i hovedsagen.

3 Ved Rådets forordning (EØF) nr. 789/89 af 20. marts 1989 om indførelse af særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød samt om ændring af forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT L 85, s. 3) indføjedes der et afsnit IIA i nævnte forordning nr. 1035/72 af 18. maj 1972 (EFT 1972 II, s. 423), der senere er ændret.

4 Afsnit IIA i nævnte forordning nr. 1035/72 foreskriver visse støtteforanstaltninger for nødder og johannesbrød, herunder navnlig støtte til gennemførelse af planer for forbedring af kvaliteten og fremme af afsætningen, som er indgivet af producentorganisationerne og godkendt af de nationale myndigheder (artikel 14d i forordning nr. 1035/72).

5 De i denne bestemmelse omhandlede planer tilsigter en forbedring af produktionens kvalitet ved en sortsomstilling og en dyrkningsforbedring på arealer med ensartet, ikke spredt beplantning, samt i givet fald en forbedring af afsætningen.

6 Ifølge artikel 14d i forordning nr. 1035/72 ydes der til gennemførelse af de godkendte planer en fællesskabsstøtte på 45%, når planerne finansieres med 45% af producentorganisationerne og med 10% af medlemsstaten. Der gælder dog et loft for Fællesskabets støtte og for medlemsstatens bidrag, der begge udbetales over en periode på ti år. Maksimumsstøtten nedsættes gradvis.

7 Kravene for godkendelse af forbedringsplanerne samt bl.a. de nærmere regler for betaling af støtten med henblik på planernes gennemførelse er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2159/89 af 18. juli 1989 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød, der er fastsat i afsnit IIA i forordning (EØF) nr. 1035/72 (EFT L 207, s. 19).

8 Ved ovennævnte forordning nr. 1304/91 blev den anden ændring af forordning nr. 2159/89 foretaget.

9 I artikel 1 i ovennævnte forordning nr. 1304/91, der er genstanden for denne sag, indføres der en stramning af betingelserne for, hvornår producentorganisationerne i sektoren for nødder og johannesbrød kan anmode om ændring af allerede god-

kendte planer med henblik på at lade et større areal være omfattet af planen og om udbetaling af forskud på den årlige støtte, og der fastsættes strengere regler for, hvilke administrative oplysninger producentorganisationerne skal afgive for at kunne modtage fællesskabsstøtte til forbedringsplaner.

10 I henhold til artikel 2 i nævnte forordning nr. 1304/91 trådte disse ændringer i kraft den 21. maj 1991.

11 I medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 1, har Kommissionen i et særskilt dokument indgivet til Domstolens Justitskontor den 23. oktober 1991 fremsat formalitetsindsigelse. I henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 3, har Domstolen bestemt, at der forhandles mundtligt om denne indsigelse.

12 Hvad nærmere angår sagens faktiske omstændigheder, de relevante bestemmelser, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

13 Til støtte for sin formalitetsindsigelse har Kommissionen gjort gældende, at sagsøgerne hverken er umiddelbart eller individuelt berørt af den anfægtede forordning.

14 Sagsøgerne har derimod for det første anført, at den anfægtede forordning berører deres situation umiddelbart, eftersom der ikke er overladt de kompetente nationale myndigheder noget skøn ved anvendelsen af de omtvistede ændringer. For det andet indebærer den omstændighed, at sagsøgerne er indehavere af forbedringsplaner, der er indgivet og godkendt inden den anfægtede forordnings ikrafttræden, at de er individualiseret i forhold til enhver anden producent i sektoren for nødder og johannesbrød. De udgør således en afgrænset kreds af producenter, hvis identitet

var kendt af fællesskabsmyndighederne, fordi de inden for en fastsat frist har opfyldt et bestemt formkrav, nemlig indgivelse af forbedringsplaner inden vedtagelsen de omtvistede ændringer. De ændringer, der ved den omhandlede forordning foretages i støtteordningen, skyldtes desuden sagsøgernes situation, idet Kommissionen ønskede at begrænse omkostningerne ved aktionen på grund af antallet af producentorganisationer, der blev oprettet, og omfanget af den søgte støtte.

15 Vedrørende Kommissionens formalitetsindsigelse bemærkes, at i henhold til traktatens artikel 173, stk. 2, kan enhver fysisk eller juridisk person anfægte beslutninger, der retter sig til ham, eller beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

16 Da denne sag vedrører annullation af en bestemmelse i en forordning, må det undersøges, om sagsøgerne berøres umiddelbart og individuelt af den anfægtede retsakt.

17 Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerne er individuelt berørt, bemærkes, at det af Domstolens faste praksis fremgår, at muligheden for med større eller mindre bestemthed at angive antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, på hvem en foranstaltning finder anvendelse, på ingen måde er ensbetydende med, at de skal anses for individuelt berørt, når det er ubestridt, at foranstaltningen anvendes på grundlag af objektive faktiske og retlige kriterier, som er fastlagt i den pågældende retsakt (jf. bl.a. dom af 16.3.1978, sag 123/77, UNICME mod Rådet, Sml. s. 845, og af 24.2.1987, sag 26/86, Deutz und Geldermann mod Rådet, Sml. s. 941).

18 Det bemærkes herom, at den anfægtede bestemmelse i nævnte forordning nr. 1304/91 har til formål fremover at ændre visse gennemførelsesbestemmelser for støtten til gennemførelse af forbedringsplaner i sektoren for nødder og johannesbrød ved at stille strengere krav til de anmodninger om ændringer i planer, der er

under gennemførelse, som producenterne fremsætter med henblik på at nyde godt af støtten til den årlige tranche og modtage forskud herpå.

19 Denne bestemmelse berører således på ingen måde sagsøgerne på grund af visse, for dem specifikke træk eller faktiske omstændigheder, som adskiller dem fra alle andre producenter, men er således ved sit abstrakte og almengyldige indhold rettet til ikke nærmere specificerede grupper af personer og finder anvendelse på objektivt bestemte situationer.

20 Den anfægtede forordning er nemlig ikke specielt rettet til sagsøgerne, idet den kun berører disse i deres objektive egenskab af producentorganisationer i den pågældende sektor og derfor på samme måde berører enhver anden erhvervsdrivende, der aktuelt eller potentielt befinder sig i den samme situation.

21 Den af sagsøgerne påberåbte omstændighed, nemlig at deres planer blev godkendt, uden at Kommissionen benyttede sig af sin ret til at rejse indsigelse, individualiserer dem ikke i forhold til den anfægtede bestemmelse, der ikke berører sagsøgerne anderledes end alle andre producenter i den pågældende sektor.

22 Denne bestemmelse finder nemlig anvendelse på samme måde på alle producentorganisationer, hvis forbedringsplaner var godkendt inden udstedelsen af forordningen, eller som godkendes herefter.

23 Der foreligger desuden ikke noget konkret element i den omtvistede forordning, hvoraf det kan udledes, at de omhandlede foranstaltninger er vedtaget specielt med henblik på sagsøgernes planer.

24 Under disse omstændigheder berører den anfægtede bestemmelse ikke sagsøgerne individuelt efter traktatens artikel 173, stk. 2, og sagen bør derfor afvises.

Sagens omkostninger

25 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger. Sagsøgerne har tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

Due Kakouris Rodríguez Iglesias Zuleeg

Murray Mancini Joliet

Schockweiler Moitinho de Almeida Grévisse Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. juni 1993.

J.-G. Giraud O. Due

Justitssekretær Præsident